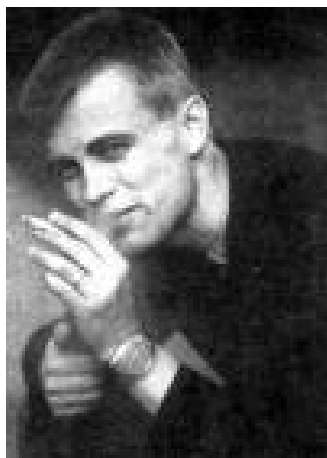

Václav Hrabě

* 1940 Lochovice u Berouna

+ 1965 Praha

Narodil se v rodině železničáře. Vystudoval jedenáctiletku v Hořovicích a potom Vysokou školu pedagogickou v Praze, obor dějepis a čeština. Odmala ho bavila hudba. Naučil se hrát na několik nástrojů (housle, klarinet, saxofon). Vystupoval se studentskými soubory ve známých sálech jako např. *Reduta*, *Olympik*, psal i vlastní skladby. Jako většina mladých lidí té doby hrál jazz a miloval jazz. Po vojně vystřídal několik zaměstnání. Byl knihovníkem v Městské lidové knihovně, působil jako vychovatel, byl lektorem poezie v časopise *Tvář*, pracoval v poetické kavárně *Viola* a nakonec nastoupil jako učitel v tehdejší ZDŠ. Přestože za svého života nevydal jedinou sbírku a jeho dochovaných básní není nijak závratné množství, byl legendární a známou postavou pražského „nočního“ života. Zahynul nešťastnou

náhodou tragicky na otravu plynem. Ve své tvorbě se inspiroval osobními zážitky a jazzem, který určoval i rytmus většiny jeho básní. Jeden z jeho obdivovatelů a čtenářů jeho poezie o jeho básních napsal: „*Proti gestu žádný destilát, ale volný verš zkrátka nemám tolik rád. Ovšem nemohu jen tak napsat, že volný verš je mi volný. Není. Jsou básníci, od kterých se mi volné verše líbí a básně, kde se jimi nechám ukolébat.*“ Hrabě patřil mezi představitele tzv. **beatnické poezie**. Své verše, ve kterých vystupoval proti měšťáctví, pokrytectví a dvojí morálce doby, psal z pozice rebela nespoutaného konvencemi a ideologií. Na začátku 60. let s nadšením přijímal uvolnění, které vystřídalo pochmurná 50. léta. Bylo možné poslouchat západní hudbu, cestovat na západ, číst západní literaturu. Těsně před smrtí se Hrabě osobně setkal s americkým básníkem Allenem Ginsbergem. Byl nadšen i revolucí na Kubě a jejím hlavním představitelem Fidelem Castrem. To byla atmosféra, ve které žil a psal. Dokázal mistrně vyjádřit nejen vlastní pocity, ale i pocity svých současníků, že se stal doslova generačním básníkem.

Dílo:

Stop – time

Blues v modré a bílé

Černé nebe nad městem

Blues pro bláznivou holku – nejrozsáhlejší výbor jeho poezie vydaný po smrti J. Pelcem a M. Kovářkem

Horečka – jediná próza

Rytmem naplněné verše si přímo říkaly o zhudebnění. S hudbou a v podání Vladimíra Mišíka některé přímo zlidověly např. **Variace na renesanční téma**.

Zdroje:<http://cs.wikipedia.org/wiki>